

РЕШЕНИЕ

№ 5626

гр. София, 20.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 25.09.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Полина Якимова

**ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5757** по описа за **2020** година докладвано от съдия Весела Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Г. С. В., ЕГН [ЕГН], чрез адв. С. С., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, офис 309, срещу Решение от 26.03.2020 г. на Софийски районен съд (СРС), НО, 18-ти състав, постановено по НАХД № 18567/2018 г., с което е потвърден Електронен фиш Серия К № 2000923 издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) на касатора му е наложена глоба в размер на 400 лв. за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП.

В жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на обжалваното съдебно решение. Претендира се отмяна на постановеното решение. В съдебно заседание касаторът редовно призован, не се явява и не изпраща представител.

Ответникът - Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София-град, XVII-ти касационен състав, като прецени

събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна, която има правен интерес от обжалването, в законоустановения 14-дневен срок съгласно чл. 211, ал. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата се явява основателна.

При осъществения контрол на съдебното решение, касационната инстанция намира, че СРС, НО, 18-ти състав не е извършил анализ и преценка на събраните по делото писмени доказателства, не е изложил фактически и правни изводи относно релевантните за повдигнатото от административнонаказващия орган нарушение - предмет на административнонаказателното обвинение, обстоятелствата, включени в предмета на доказване по делото, както и по приложението на закона. Липсва изцяло описание на фактическата обстановка. В тази връзка следва да се отбележи, че районният съд като съд по фактите и правото е длъжен да установи безспорна фактическа обстановка въз основа на представените пред него доказателства, както и служебно да събере други доказателства, ако е необходимо, а не да се позовава на установените от актосъставителя факти, отразени в АУАН и НП. Последните подлежат на проверка от съда и констатацията, че същите се потвърждават от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, не освобождава районния съд от задължението му да изложи в мотивите на решението фактическата обстановка, която приема за безспорно установена и на която основава правните си изводи относно административнонаказателната отговорност на санкционираното лице.

Изложените мотиви са изключително бланкетни и лаконични, което по същество се равнява на липса на мотиви. Липсата на описана релевантна фактическа обстановка, както и на адекватни правни изводи в обжалвания съдебен акт пречат за касационната проверка по приложението на закона.

Касационната инстанция няма правомощия да установява нови фактически положения и следва да проверява единствено правораздавателната дейност на районния съд. При липса на фактически установявания в обжалвания съдебен акт се пречат за касационната проверка по приложението на закона и затова решението на районния съд следва да бъде отменено, и делото да бъде върнато на друг състав от същия съд за ново разглеждане.

Необходимо е цялостно изясняване на релевантната за случая фактическа обстановка. При новото разглеждане СРС следва да се съобрази със задължителните указания на касационната инстанция по тълкуването и прилагането на закона.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 222, ал. 2, т. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд – София град, XVII касационен състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ Решение от 26.03.2020 г. на Софийски районен съд, НО, 18-ти състав, постановено по НАХД № 18567/2018 г.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.